

Η ΤΣΑΝΤΑ ΤΟΥ ΣΤΕΡΓΙΟΥ
Των Μαρισόλας Κερόζι, Ευαγγελίας Μεσσήνη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
- B) ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
- Γ) ΣΑΜΠΙΕΡ
- Δ) ΚΩΣΤΑΣ

Τόπος: (Δεξιά άκρη σκηνής) Γραφείο διευθυντή (γραφείο, ντουλάπια, ντοσιέ, χαρτιά, τηλέφωνο)

(Αριστερή άκρη σκηνής) Σχολική τάξη (1,2 θρανία)

ΟΔΗΓΙΕΣ

Στη δεξιά άκρη της σκηνής βρίσκεται το γραφείο του Διευθυντή με τα σχετικά έπιπλα κτλ. ενώ στην αριστερή άκρη της σκηνής η μικρή σχολική τάξη με τα 1, 2 θρανία.

Φωτίζεται με προβολέα η δεξιά πλευρά της σκηνής

Ο Διευθυντής κάθεται στο γραφείο του και είναι απασχολημένος να κοιτά κάποια χαρτιά ενώ η Υποδιευθύντρια στέκεται όρθια δίπλα του.

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Κύριε Διευθυντά (καμία απόκριση)

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Κύριε Διευθυντά! (καμία απόκριση)

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: (πιο δυνατά, και τον χτύπα με το δάχτυλο στον ώμο)

Κύριε Διευθυντά!!!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: (πετάγεται...)

Σιγά, Χριστιανή μου! Μου έκοψες τη χολή! Τι συμβαίνει;

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Ήρθε πριν λίγο ο Στεργίου από το Α1 και είπε ότι του έκλεψαν τα λεφτά που είχε στην τσάντα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Στεργίου; Ποιος Στεργίου; Αυτός ο ψηλός που είναι διαρκώς στον κόσμο του;

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ :

Ναι αυτός!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Μάλιστα! Καλό και τούτο. Θα το κοιτάξουμε πες του. Και αν πεινάει, δώσ' του κάνα 2ευρω να πάρει τίποτα από το κυλικείο.

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Όχι ακριβώς...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Τι εννοείς;

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Του έκλεψαν 550 ευρώ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

550 ευρώ! Μα πώς είναι δυνατόν;;;!! Τι τα ήθελε τόσα λεφτά στο σχολείο;;;!! Να αγοράσει όλη την καντίνα και τον καντινατζή μαζί ;;!!

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Του τα είχε δώσει λέει ο πατέρας του για να αγοράσει καινούργιο κινητό.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

550 ευρώ για καινούργιο κινητό;;;!! Δεν είμαστε καλά! Έτσι δίνουν τα λεφτά στα παιδιά;! Άντε, καμάρι μου, πάρε την 500άρα για καινούργιο κινητό, γιατί είσαι καλό παιδί και διαβαστερός μαθητής;!! – (πιο χαμηλόφωνα) Που δεν είναι βασικά!

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Τι να πω! Για να τα δίνουν, τα 'χουν. Το θέμα είναι σοβαρό! 550 ευρώ είναι πολλά. Τι θα κάνουμε;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Έχεις δίκιο. Πρέπει να βρεθεί ποιος τα πήρε. Ίσως αναμειχθεί και η αστυνομία, αν γίνει καταγγελία από τους γονείς. Λοιπόν, κάποιος συμμαθητής του από το σχολείο θα τα πήρε.

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Έτσι φαίνεται...Είχαν λέει γυμναστική και είχε αφήσει την τσάντα στην τάξη. Όταν γύρισε, τα λεφτά είχαν κάνει φτερά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Και αυτός ο έξυπνος με τόσα λεφτά γιατί δεν πήρε την τσάντα μαζί του;

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Αυτό του είπα και εγώ και μου είπε πως ήθελε να παίξει μπάσκετ και δεν μπορούσε με το σακίδιο στην πλάτη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: (Ξεφυσώντας με απόγνωση)

Ουφφ!!Άσε κατάλαβα...Στεργίου είναι αυτός...Το μυαλό πάνω από το κεφάλι
Λοιπόν, φέρε το πρόγραμμα να δούμε ποιοι είχαν μάθημα εκείνη την ώρα.

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: (Φέρνει το πρόγραμμα)

Ορίστε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Λοιπόν, το Α1 είπαμε είχανε γυμναστική, το Β1 άλγεβρα και το Γ1 φυσική.

(Απευθύνεται στην Υποδιευθύντρια).

Άκου τι θα κάνεις: Θα πας να βρεις τον Μακρυπόδη, που έκανε μάθημα στο Β1, και τον Κατωπόδη, που έκανε μάθημα στο Γ1, και ρώτα τους ποιοι ζήτησαν να φύγουν από την τάξη, για να πάνε τουαλέτα. Ξέρεις...παλιό το κόλπο, ζητάνε και καλά τουαλέτα και σουλατσάρουν στις άδειες τάξεις. Κάποιος θα τον είδε με τα λεφτά και τα βούτηξε.

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ :

Εντάξει πάω να τους ρωτήσω **(βγαίνει από τη σκηνή από τα δεξιά)**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: (Μονολογώντας)

Μα είναι δυνατόν 550 ευρώ και σε ποιον; Στον Στεργίου που η αφηρημάδα του είναι παροιμιώδης!

(Μπαίνει η υποδιευθύντρια)

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ.

Από το Β1 ζήτησε τουαλέτα ο Σαμπέρ και από το Γ1 ο Δημητρίου...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ο Δημητρίου; Ο Κώστας;

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ :

Ναι!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Μμμ... μάλιστα....Αυτός που έχασε χρονιά δεν είναι;

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Ναι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Και ο άλλος φέτος δε μας ήρθε;

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Ναι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: (Ανακατεύοντας και κοιτώντας κάποια από τα χαρτιά μπροστά στο γραφείο του)

Καλά... φώναξε τους και τους δύο...

(Η υποδιευθύντρια βγαίνει από τη σκηνή.)

(Χτυπάει το τηλέφωνο και ο Διευθυντής μιλάει στο ακουστικό....)

(Οι δυο μαθητές μπαίνουν στο γραφείο ...)

ΣΑΜΠΕΡ;

Γιατί βρίσκομαι εδώ;

ΚΩΣΤΑΣ:

Αυτός οκ! Αλλά εγώ γιατί;

(Ο Σαμπέρ τον κοιτάει και κατεβάζει το κεφάλι με ντροπή.)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : (Μιλάει στο τηλέφωνο)

Έλα, έλα θα μιλήσουμε αργότερα...**(Κατεβάζει τα ακουστικά)**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Λοιπόν κλάπηκε ένα μεγάλο ποσό χρημάτων και ενημερωθήκαμε ότι και οι δυο σας απουσιάζατε από το μάθημα σας εκείνη τη στιγμή.

ΚΩΣΤΑΣ: **(Φωνάζοντας)**

Τι;!! Εγώ δεν έκανα τίποτα! Σίγουρα αυτός τα πήρε! **(Δείχνει τον Σαμπέρ)** Έμενα μη με ανακατεύετε..

ΣΑΜΠΕΡ:

Όχι! Εγώ δεν έχω καμία σχέση! **(Λέει ανεβάζοντας λίγο τον τόνο της φωνής του)**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Δεν έχω όλη τη μέρα μπροστά μου! Άντε, πείτε ποιος το έκανε να τελειώνουμε!!

ΣΑΜΠΕΡ και ΚΩΣΤΑΣ: **(και οι δύο μαθητές ταυτόχρονα)**

Όχι εγώ!!

ΚΩΣΤΑΣ: **(Κοιτώντας τον Σαμπέρ).**

Εγώ δεν έχω ανάγκη... Η οικογένειά μου έχει λεφτά!

ΣΑΜΠΕΡ:

Δεν έχω κάνει τίποτα!!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **(Με νεύρα)**

Ααα....!! Δε θα τα πάμε καλά...

(Μπαίνει η Υποδιευθύντρια)

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Συγγνώμη που άργησα διόρθωνα κάτι γραπτά. Κύριε Διευθυντά θα μπορούσα να σας μιλήσω ιδιαιτέρως;

(Ο Διευθυντής και η υποδιευθύντρια απομακρύνονται από τα παιδιά)

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Τι έγινε; Το παραδέχτηκαν;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Και οι δυο υποστηρίζουν ότι δεν έκαναν τίποτα αλλά σίγουρα ο γιός του Γιάννη δε θα έκανε ποτέ κάτι τέτοιο...

(Οι δυο συμμαθητές συζητούν)

ΚΩΣΤΑΣ:

Αν το έκανες τέλειωνε πέσ' το!

ΣΑΜΠΕΡ:

Μη με κατηγορείς άδικα... και στην τελική μπορεί να έχει γίνει κάποιο λάθος..

(Γυρνάει ο Διευθυντής με την υποδιευθύντρια)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Αν δεν το παραδεχτείτε θα την πληρώσετε και οι δύο!

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Μην είστε τόσο αυστηρός με τα παιδιά, αν έχουν κάνει κάτι θα μας το πούνε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ωραία! Πηγαίνετε και οι δύο στην τάξη σας, μέχρι να ενημερωθούν οι γονείς σας, και, αν δεν παραδεχτείτε ποιος το έκανε, δε φεύγετε από δω!

(Οι δύο μαθητές αποχωρούν προς την αριστερή πλευρά της σκηνής που είναι σκοτεινή)

(Ο Διευθυντής καλεί στο τηλέφωνο τους γονείς του Δημητρίου)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ναι... καλημέρα, Γιάννη, έχω να σου πω κάτι σχετικά με τον Κώστα αλλά θέλω να ξέρεις πως εγώ δεν πιστεύω ότι έκανε κάτι...Κατηγορείται πως έκλεψε λεφτά από έναν συμμαθητή του...Ναι και εγώ αυτό πιστεύω. Μάλιστα υπάρχει και ένα άλλο παιδί από άλλη χώρα, το οποίο πιστεύω ότι τα έκλεψε...Θα σε ενημερώσω..

(Ο Διευθυντής κλείνει το τηλέφωνο και καλεί τους γονείς του Σαμπέρ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Καλημέρα, είμαι ο διευθυντής στο σχολείο που φοιτά ο γιος σας και θα ήθελα να σας αναφέρω ένα γεγονός που συνέβη και εμπλέκεται το παιδί σας. Χάθηκε ένα πολύ μεγάλο ποσό χρημάτων από έναν μαθητή και ο γιος σας είναι ένας από τους βασικούς υπόπτους. Το παιδί σας βρισκόταν άλλου την ώρα που συνέβη και εκτός μαθήματος και αυτοί είναι οι κύριοι λόγοι που δείχνουν πως μπορεί και να το έκανε αυτός.....**(Παύση)**...Δεν σας καταλαβαίνω μιλάτε περίεργα.... Τι;.. Δεν καταλαβαίνω...Ναι;;...Ναι;; Με ακούτε;;.. Τι;;...Αγγλικά;;...**(Καλύπτει το ακουστικό με το χέρι και κοιτά την Υποδιευθύντρια με απελπισία)**...

Ρε Τασία αυτοί δε μιλάνε ελληνικά! Έλα να τα πεις εσύ! Εγώ δεν έχω πάρει το λόουερ...

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Μα τι λέτε, κύριε διευθυντά! Εγώ το λόουερ το πήρα πριν 30 χρόνια!

(Ο Διευθυντής προσπαθεί να συνεννοηθεί στα αγγλικά) (έντονη ελληνική προφορά)

Σερ νο αντερσταντ.... Καλά, καλά, γειά σας!! **(κλείνει το τηλέφωνο θυμωμένα)**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Αυτό, για να είμαι ειλικρινής, δεν το σκέφτηκα....Ότι δε θα μπορούσα να συνεννοηθώ...

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Ξέχασα να σας πω πως με βρήκε η παρέα του Δημητρίου και μου είπαν να σας μεταφέρω ότι δεν έχουν σκοπό να βρουν τον μπελά τους για τις βλακείες που κάνει ο Κώστας και ότι αυτοί δεν ξέρουν τίποτα...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Τα πουλάκια μου! Βλέπω έσπευσαν να τον κρεμάσουν το φίλο τους.. **(Ειρωνικά)** Μπράβο τους! Πολύ ωραία!! Και να σκεφτείς πως ο Δημητρίου τους θεωρεί κολλητούς του! Μόνο νερό δεν πίνει στο όνομά τους!! Που να 'ξερε...

(Σβήνουν τα φώτα και ανάβουν οι προβολείς της αριστερής πλευράς της σκηνής. Οι δυο μαθητές βρίσκονται στην αριστερή άκρη της σκηνής που είναι τα 1,2 θρανία. Ο Κώστας στηριγμένος στον τοίχο και ο Σαμπέρ καθισμένος στο πάτωμα με τα χέρια του να τυλίγουν τα γόνατά του)

ΚΩΣΤΑΣ:

Άκουσε να δεις! Εγώ ρατσιστής δεν είμαι αλλά όλοι εσείς δεν φημίζεστε και για την τιμιότητα σας.

ΣΑΜΠΕΡ:

Ποιος τα λέει αυτά;!! (Φωνάζει ο Σαμπέρ χωρίς να τον κοιτάξει και κρύβει το πρόσωπο του στις παλάμες του)

ΚΩΣΤΑΣ:

Όλος ο κόσμος!

ΣΑΜΠΕΡ:

Ποιος όλος ο κόσμος; Αυτοί που κάνεις εσύ παρέα;

ΚΩΣΤΑΣ:

Λίγα για την παρέα μου! Δε θα μιλάς έτσι!

ΣΑΜΠΕΡ: (Ο Σαμπέρ σηκώνεται και στέκεται πρόσωπο με πρόσωπο κοντά στον Κώστα)

Εσύ μου έδωσες το δικαίωμα που με κατηγορείς χωρίς να με ξέρεις! Και στην τελική, αφού εσύ λες δεν έκανες τίποτα, πού βρισκόσουν εκείνη την ώρα;

ΚΩΣΤΑΣ:

Δε σε κατηγορώ μόνο εγώ! Ο οποιοσδήποτε θα συμφωνούσε μαζί μου!

ΣΑΜΠΕΡ:

Και εσύ πού το ξέρεις; Έχεις ρωτήσει για μένα;

ΚΩΣΤΑΣ:

Σιγά μην καθόμουν να ασχοληθώ μαζί σου! Ο κάθε λογικός άνθρωπος αυτό θα πίστευε! Σας ξέρουμε εσάς!

ΣΑΜΠΕΡ:

Ωραία μιλάς για κάποιον που υποστηρίζει ότι δεν είναι ρατσιστής!

ΚΩΣΤΑΣ:

Ποιον είπες ρατσιστή, ρε;! (ο Κώστας σπρώχνει τον Σαμπέρ)

ΣΑΜΠΕΡ:

Νομίζεις ότι χτυπώντας με θα βρεις το δίκιο σου; Και ποιος μου λέει εμένα ότι δεν το έκανες εσύ;

ΚΩΣΤΑΣ:

Εγώ έχω αποδείξεις! Με είδε ο μαθηματικός να πηγαίνω τουαλέτα και με σταμάτησε, για να μου τα ψάλει, γιατί δεν προσέχω στο μάθημα...

ΣΑΜΠΕΡ:

Ναι έχεις δίκιο! Σε είδα! Εσύ δε με είδες που περνούσα να πάω προς το μπάνιο και με χαιρέτησε ο καθηγητής;

ΚΩΣΤΑΣ:

Ναι ρε! Καλά λες! Άρα πράγματι δε το έκανε κανένας από τους δυο μας!

ΣΑΜΠΕΡ:

Κοίτα να δεις που μας κατηγορούν, εσένα επειδή είσαι άτακτος και εμένα επειδή είμαι ξένος....

(Τα αριστερά φώτα της σκηνής σβήνουν για λίγο και ανάβουν όλης της σκηνής)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: (Προς υποδιευθύντρια.)

Φώναξε τους μέσα!

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Παιδιά ελάτε!

(Ο Κώστας και ο Σαμπέρ προχωρούν προς τη δεξιά πλευρά της σκηνής που βρίσκονται ο Διευθυντής και η Υποδιευθύντρια.)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Λοιπόν βγάλατε άκρη ή θα κάτσουμε εδώ μέχρι το βράδυ;

ΚΩΣΤΑΣ:

Κύριε διευθυντά...δεν το έκανε κανένας από τους δυο μας.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πολύ σίγουρο σε βλέπω! Και εγώ γιατί να το πιστέψω αυτό;

ΚΩΣΤΑΣ:

Εγώ μιλούσα με τον κύριο Καρύδη, τον μαθηματικό, ρωτήστε τον άμα θέλετε, και τον Σαμπέρ τον είδα να πηγαίνει προς το μπάνιο. Άρα κανένας από τους δυο μας δεν βρισκόταν στον όροφο που έγινε η κλοπή.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ναι καλά!! Και που ξέρω εγώ ότι δε τα βρήκατε μεταξύ σας και μοιράσατε τα λεφτά;

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Έλεος, κύριε Διευθυντά!! Με όλο τον σεβασμό, μην είστε τόσο καχύποπτος! Πώς δυο παιδιά θα σκεφτόντουσαν κάτι τόσο σατανικό;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:(Απευθύνεται στον Κώστα)

Ποιον να πιστέψω; Εσένα που πιο πολύ σε βλέπει η καφετέρια στην γωνία παρά το σχολείο ή τον άλλον που....

(Χτυπάει το τηλέφωνο και τον διακόπτει... το σηκώνει η Υποδιευθύντρια)

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Παρακαλώ; Ναι, μάλιστα...ο κύριος Στεργίου...ναι...ναι σοβαρά;...Πώς έγινε;...Αλήθεια! Ευτυχώς...Πάλι καλά....Ναι....ναι...εντάξει θα το μεταφέρω. Για σας.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

Ποιος ήταν:

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Ο μπαμπάς του Στεργίου. Βρέθηκαν τα λεφτά. Ο Στεργίου είχε πάρει κατά λάθος την τσάντα του Μαθιουδάκη που ήταν ίδια. Όταν πήγε σπίτι το κατάλαβε, πήρε τηλέφωνο τον Μαθιουδάκη και αυτός βρήκε τα λεφτά στην πλαϊνή τσέπη. Απλά μπέρδεψαν τις τσάντες τους!!

(Ο Κώστας και ο Σαμπέρ κάνουν χαρούμενοι κόλλα πέντε μεταξύ τους και αποχωρούν από τη σκηνή αγκαλιασμένοι από τους ώμους. Ο διευθυντής και η υποδιευθύντρια παραμένουν αμήχανοι στη σκηνή και κοιτάζονται αμίλητοι.)

(Πέφτει η Αυλαία)

ΤΕΛΟΣ